

Widiansa aja pärast tõnu mõrva inimist
 rone kõnnin üles. Tava veli karanu ^{piisti}
 üles ja joruni saema, mes sääl om. Käido
 Tul postu tulliva rüüvli. Kipst ja popt!
 kogusiva velle puia oma säägi ja vhaami
 vhaami ja ronisiva, ova ütlen, tani löö rüüv
 ota pakuu. Rummal veli tõnu ama ägl
 ka suuso ota. Tava veli ütelnu:
 - Oi, veli, jata sin ägl. sarvik sä sörd maha,
 teid ei saa suuso asse müüda üles tassid
 rüüvli teieva ja võtva meid sinni.
 Rummal veli es ole suulu ja viini ägl
 ias endaga ütlen üles suuso ota.
 Rüüvli tulluva suust alla ja läiniva
 ümbri Tul endä leesi ürs. Paal narakuud
 nä viima, jarmo ja kdratun sulda, ^{riist}
 ja roka lugemo, laelama, ninn varetama.
 Rummal veli ~~võti~~ ütelnu tõule velle:
 - Oi, velleans, ma taha porgid suusel.
 - Piä sinni, ära suu! vastanu vel.
 - Ma ei jõuva enämb! sõnanu jälle rummal
 veli ja lasanu suu jussana. Kusi potu
 bali suuso ota oava rüüvli tel paha. Rüüvli
 kaetanusa üles ja ütelnusa:
 - Ennä, taamba saap viima tihast pah
 Widiansa aja pärast tõustanu rummal veli jäl
 torgal vellel:

- Welleans, meid seis koput püme, ma oli
 võtust valla: mul am suu pukutus käda.
 Mes saap?
 - Kannata ära! vastanu veli.
 - Ma ei jõuva enämb pedada! - ja rummal
 veli vätnu oma kalle näps, valla, ninn
 annu näü volulo vati. ... Tasane rapin
 tõnu suuso ota sian. Rüüvli kaetanusa
 üles ja ütelnusa:
 - Küll am litava suuso: näü, suu väiku
 väta oava.
 Widiansa aja iäst tõustanu jälle rummal veli:
 - Welleans, ägl pääsep keest valla.
 - Oi, häda! Ära lass, kaja vät nigu sa
 võtka: võit
 - Ei, ma ei jõuva enämb, võtnu rummal -
 ja ägl lennani jaha üle suuso asse rüüvli-
 tel paha.
 Rüüvli karanusa sauri hirmuga maost
 üles. Sarvik, sarvik, vana sarvik esi tuisost
 maha sadanu! - ja piostava nü palle, sui
 kelgis jola väi vohimassa. Welle tulluva
 kullest oost mora loi kaanusa potjatu
 kulla ja hõpe peremeite.